

Loven går ud på en revision af lov nr. 69 af 19. marts 1930 om bekæmpelse af bipest. I henhold til denne lov har staten ydet et årligt tilskud til bipestens bekæmpelse på 12 000 kr. Bortset fra dette statstilskud har staten intet haft at gøre med selve bekæmpelsesarbejdet, der helt var overladt til biavlerne selv under Danmarks Biavlerforenings ledelse, hvilken ordning i de senere år har kostet biavlerne beløb, der overstiger statstilskuddet.

I begyndelsen af 1946 fremkom der forskellige forslag fra Danmarks Biavlerforening, der tilsigtede større effektivitet i bekæmpelsesarbejdet, hvortil søgtes en forhøjelse af statstilskuddet.

Efter at sagen havde været behandlet af forskellige faglige udvalg og organisationer, hvorved der fremkom forslag om omlægning af bekæmpelsesarbejdet, nedsatte landbrugsministeriet under 20. august 1947 et udvalg med den opgave at udarbejde en betænkning om foranstaltninger til bekæmpelse af smitsomme bisygdomme og til biernes beskyttelse mod giftige plantebeskyttelsesmidler.

Udvalget afgav først betænkning angående den første af de to opgaver, som var blevet det pålagt, idet man skønnede, at en løsning af spørgsmålet om bekæmpelse af de smitsomme sygdomme hos bier var mest presserende. Den foreliggende lov er overensstemmende med de af udvalget fremsatte forslag.

Med henblik på, hvor store udgifter der kan anses for forsvarlige til bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos bier, har udvalget foretaget en undersøgelse af biavlens betydning for samfundet, dels honningværdien, dels betydningen for frugt- og frøavl af biernes bestøvningsarbejde. I førstnævnte henseende skønner udvalget, at biavlens, som i de senere år på grund af en række forhold — dårligt klima, sygdomme hos bierne, store udgifter til fodersukker og materiel — har givet ringe udbytte, ved rationel drift, herunder sygdomsbekæmpelse, skulle kunne bringes op på et udbytte af en værdi af ca. 17 mill. kr. årligt (med en pris af 5 kr. pr. kg honning). Til belysning af biernes betydning for kulturplan-